

Publicerad 2009-10-03 14:02 av Lindsay

oktober 2009

ur min verklighet

Familjeband

Tiden skyndar fram,
Ibland känns det som att jag går framför den
Och ibland att jag stannat och den springer förbi.

Tänk att det snart gått ett år
Då brukade jag vakna
Komma nedspringade för trappan
Tjuta god morgon av lycka
När jag såg att du hade vaknat även den dagen.

Delade mina tankar
Lät dina sköra axlar ändå bära bekymmer
När jag sa förlåt sa du ändå
Att det är vad pappor är till för så länge de lever.

Oset av stekta köttbullar
Mitt i natten
Väckte aldrig din misstanke om att vi skulle
Överraska med en sista jul
I början av oktober, den sjunde
Framför dina sovande ögon och morfinbedövade kropp
Satte vi fnissande upp glitter i taket
Adventsljusstaken, tomtar
Och mamma ställde fram granen.
Utomstående skakade på sina huvuden av beundran och förundran.

Du svetsade oss alla samman
För vi som lever kvar
Bär fortfarande de banden som växte sig starkare.
Den oändliga kärleken
I minnet utav dig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lindsay med Poeter.se id #30199 innehar upphovsrätten